

Министарка правде Нела Кубуровић упозорила је чланове Савета Безбедности УН да се ставом тужиоца Механизма за међународне кривичне судове у Хагу, према којем напредак Србије у евроинтеграцијама треба условљавати сарадњом са Механизмом, улази у политички контекст сарадње Србије са ЕУ, а правни аргументи се замењују политичким. Она је од Савета безбедности затрагла да омогући да држављани Србије казну служе у својој земљи.

"Од Механизма се отворено тражи да постане средство за политички притисак. Ни Тужилаштво ни Механизам тај мандат немају", истакла је Нела Кубуровић на седници Савета безбедности УН у Њујорку, поручујући да Србија остварује успешну сарадњу са Механизмом и испуњава преузете обавезе.

Говорећи на седници поводом представљања шестомесечног извештаја о раду Механизма, наследника Хашког трибунала, министарка правде је подсетила на низ активности које је Србија предузела у оквиру сарадње са Хагом, а тичу се слободном приступу хашког тужилашва свим доказима, документима, архивама и сведоцима,

решавања примљених захтева...

Према њеним речима, кроз сарадњу са Трибуналом Србија је мењала и унапређивала и свој национални правосудни систем, те се условљавањем њеног напретка ка ЕУ, стиче утисак да након свих година напорног рада и изузетних резултата, то није довољно.

Осврћући се на констатације из извештаја Тужилаштва о непроцесуирању извршилаца вишег ранга, Кубуровић је подсетила да су међу лицима испорученим Трибуналу били председник СРЈ, председник Србије, потпредседник Савезне Владе, потпредседник Владе Србије, тројица бивших начелника Генералштаба Војске Југославије, бивши начелник Службе државне безбедности и бројни војни и полицијски генерали.

"То није тражено ни од једне друге земље. За друге, није било политичке воље. А правних разлога је свакако било", напоменула је министарка правде.

Такође је скренула пажњу члановима Савета безбедности да је недопустиво тужиочево помињање етничког чишћења и бројке од 800.000 цивила на Косову и Метохији у марту и априлу 1999. године, упозоравајући да је манипулација бројевима увек сведочила о пристрасности и доводила до далекосежних последица.

"Овде се ради о подацима пропагандне машинерије, уз помоћ којих је требало оправдати бомбардовање Републике Србије, пре тачно 20 година, од 78 дана, без икаквог повода и без одлуке Савета безбедности УН", указала је Кубуровић.

Она је подсетила да је тај монструозни чин однео на хиљаде људских живота за које, како је рекла, изгледа да нико није надлежан, а ни крив.

"Нико није одговарао за прогон и убиства Срба и неалбанског становништва"

"Управо су пред Међународним кривичним трибуналом, за кривична дела извршена на

територији КиМ, осуђена лица највишег командног ранга из Републике Србије, само зато што су бранила своју земљу", напоменула је Кубуровић.

Подсетила је да још увек нико није одговарао за прогон и убиства Срба и неалбанског становништва, те да се чини да је правда за жртве ратних злочина на КиМ још увек остала недостижна.

Што се тиче Специјализованих већа (Суд за ОВК) и Специјализованог тужилаштва које су основале привремене институције у Приштини, са седиштем у Хагу, ове институције, према речима Кубуровић, нису постигле никакве резултате.

Поред тога, обавестила је чланове Савета безбедности да од 1. новембра 2018. до 1. јула 2019. године Тужилаштво Еулекса у Приштини није упутило ниједан захтев за помоћ српском Тужилаштву за ратне злочине Републике Србије, док је тужилаштво Србије Тужилаштву Еулекса у Приштини упутило 16 захтева за помоћ, од којих је одговорено на само један захтев.

То, како је истакла, онемогућава процесуирање за злочине почињене над Србима и неалбанским становништвом и свакако је један од разлога зашто нема одговорних за прогон Срба са КиМ.

Наводећи да постоје назнаке да ће доћи до промена дугогодишње праксе превременог пуштања на слободу осуђених пред Трибуналом и Механизмом, министарка правде сматра да би оне могле посредно утицати на иницијативу Србије, покренуту пре више од 10 година, да њени држављани издржавају казне у Србији.

Поновила је молбу Савету безбедности да размотри постојећу праксу и дозволи да српски држављани казне издржавају у Србији, истичући да је наша земља спремна да прихвати међународни надзор као и да пружи јасне гаранције да се осуђеници неће наћи на превременој слободи пре одлуке одговарајуће институције.

Она је указала да се тешко може очекивати остварење сврхе кажњавања -

ресоцијализација, уколико осуђени казне издржавају у далеким земљама, чији језик не разумеју и где им је могућност контаката са породицама сведена на минимум.

Чланове Савета безбедности Кубуровић је обавестила да је сарадња у региону је у успону, истичући да је сарадња Србије са Босном и Херцеговином на високом нивоу, као и да се нада да ће доћи до унапређења сарадње и са Хрватском.

Истакла је да је у мају у Београду организована Регионална конференција тужилаца на којој су поред представника српског Тужилаштва за ратне злочине, учествовале високе делегације тужилаштва БиХ, Републике Хрватске и Црне Горе, као и главни тужилац Механизма Серж Брамерц.

О раду српског Тужилаштва, подигнуто шест оптужница

Говорећи о раду српског Тужилаштва за ратне злочине, министарка пренела да је оно од 1. новембра 2018. до 1. јула ове године подигло је укупно шест оптужница, да је у фази суђења укупно 20 предмета, док је истрага у току у шест предмета против 54 лица.

У истом пердиоду, како је рекла, Виши суд у Београду донео је пресуде у пет предмета, а тужилаштво је закључило споразум о призању кривице са једним лицем.

"Сви осуђени су Срби. Србија и даље наставља праксу несужења у одсуству за ратне злочине почињене над српским становништвом, због чега је у фази прекида 27 предмета, којима је обухваћено 132 лица", навела је министарка правде.

Наводећи да мандат Механизму истиче у јуну 2020. године што је, оценила је да је то у нескладу са проценама званичника Механизма да ће поједини поступци бити окончани до краја 2020. године и поставила питање институционалног оквира у којем ће се разматрати до тада нерешена питања.

(Танјуг, РТС)

Видети још: [Серж Брамерц у УН: Ситуација у бившој Југославији се драматично погоршала због негирања ратних злочина и слављена њихових починилаца; Кармел Ађијус: Београду је затражено да Хагу врати случајеве Вјерице Радете и Петра Јојића, али је уложена жалба](#)